

Hyggelig, rolig,

Otto Mortensen

3-4

4

3-4

S 1. Hyg - ge - lig, ro - lig, Gud, er din bo - lig, in - der - lig skøn.

A 1. Hyg - ge - lig, ro - lig, Gud, er din bo - lig, in - der - lig skøn.

T 1. Hyg - ge - lig, ro - lig, Gud, er din bo - lig, in - der - lig skøn.

B 1. Hyg - ge - lig, ro - lig, Gud, er din bo - lig, in - der - lig skøn.

O, hvor mit hjer te læn - ges med smer - te, suk - ker i løn

O, hvor mit hjer te læn - ges med smer - te, suk - ker i løn

O, hvor mit hjer te læn - ges med smer - te, suk - ker i løn

O, hvor mit hjer te læn - ges med smer - te, suk - ker i løn

ef - ter at gæ - ste din hel - lig - dom prud, ef - ter at bo hos den le - ven - de Gud!

ef - ter at gæ - ste din hel - lig - dom prud, ef - ter at bo hos den le - ven - de Gud!

ef - ter at gæ - ste din hel - lig - dom prud, ef - ter at bo hos den le - ven - de Gud!

ef - ter at gæ - ste din hel - lig - dom prud, ef - ter at bo hos den le - ven - de Gud!

1. Hyggelig, rolig,
Gud, er din bolig,
inderlig skøn.
O, hvor mit hjerte
længes med smerte,
sukker i løn
efter at gæste din helligdom prud,
efter at bo hos den levende Gud!

2. Godhedens kilde,
årle og silde
gæstmild er du.
Ved dine sale
spurv møder svale,
kom det i hu!
Som ved dit alter den kvindrende fugl
und i dit tempel din tjener et skjul!

3. Hos dig at bygge
højeste lykke
kaldes med ret.
Der lyster tunge
altid at sjunge,
vorder ej træt,
til ikke lægger og tager ej fra
glædens det evige halleluja.

7. Ej vil jeg bytte,
Gud, i din hytte
tiggerens plads
bort for det sæde,
stolte beklæde
højt i palads;
godt ikke fattes, hvem du haver kær,
lavt er ej bænket, hvem Gud sidder nær.

4. Alt dog hernede
lykkelig hedde
skal, hvo dig tror:
I Himmerige
tør han indkige
frit på dit ord,
ja, i hans hjerte fra tårernes dal
trappe du bygger til Himmerigs sal.

5. Lykkes og trives,
styrkes, oplives
skal dine små,
vokse i kræfter,
stige derefter,
højeloft nå,
himle, hvor øjet, som græder ej mer,
gudernes Gud i sin herlighed ser.

6. Tusinde døgne,
verdslige, søgne,
gyldne for kød,
kan de vel ligne
én dag af dine,
som vi dem nød,
når under sang med dit vingede ord
sjælen af by over stjernerne for?